

Dosarul nr. 2ra-2367/2019
2ra-156/2020

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud: V. Sanduța)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: N. Budăi, I. Secieru, I. Muruianu)

Î N C H E I E R E

29 ianuarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea Mixtă
Compania Internațională de Asigurări „Transelit” Societate pe Acțiuni, reprezentat
de avocatul Roman Doroftei,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea
Mixtă Compania Internațională de Asigurări „Transelit” Societate pe Acțiuni
împotriva Întreprinderii Mixte Compania de Asigurări „Grawe Carat Asigurări”
Societate pe Acțiuni cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare în ordine de
regres, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată ,

împotriva deciziei din 19 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 24 noiembrie 2017, avocatul Roman Doroftei în interesele ÎM CIA
„Transelit” SA a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎM CIA „Grawe
Carat Asigurări” SA, intervenient accesoriu Jignea Veniamin cu privire la
încasarea despăgubirii de asigurare în ordine de regres, a dobânzii de întârziere și a
cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că la 15 aprilie 2015 între ÎM CIA „Transelit”
SA și Capustin Serghei a fost încheiat contractul de asigurare facultativă a
mijlocului de transport CASCO nr. AC Î343CH/15 în temeiul căruia și-a asigurat
automobilul de model BMW 730D cu numărul de înmatriculare XXXXX contra
mai multor riscuri, inclusiv contra prejudiciilor ca rezultat al accidentelor de
circulație.

A invocat că la 03.03.2016, pe strada Uzinelor, mun. Chișinău, aproximativ
ora.10.00 a avut loc accidentul rutier cu implicarea autoturismelor de model
Mercedes cu numărul de înmatriculare XXXXX, condus de către Jignea Veniamin
și BMW 730D cu numărul de înmatriculare XXXXX condus de către Capustin
Serghei.

A menționat că potrivit deciziei agentului constatator și procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI03 307781 din 03.03.2016 vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art.242 alin.(2) Cod Contravențional a fost recunoscut intervenientul accesoriu Jignea Veniamin, în privința căruia a fost aplicată pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 50 unități contravenționale și 6 puncte de penalizare.

A afirmat că contravenientul Jignea Veniamin posedă la momentul producerii accidentului de circulație, poliță de asigurare obligatorie de răspundere civilă seria RCAI nr. 001381733 valabilă pentru perioada 14.03.2015-13.03.2016, eliberată de către ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA.

În consecință, de către ÎM CIA „Transelit” SA a fost deschis dosarul de daune nr.116/03-2016C din 03.03.2016.

A susținut că potrivit tranzacției de împăcare cu privire la plata despăgubirilor de asigurare a fost dispusă recunoașterea evenimentului produs drept caz asigurat și achitarea despăgubirii de asigurare în sumă de 33 359, 20 lei, fapt confirmat prin dispozițiile de plată.

A comunicat că ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA a rambursat parțial despăgubirea de asigurare în cuantum de 19.378,00 lei, urmând să plătească celui ce a subrogat în drepturi pe păgubit – ÎM CIA „Transelit” SA diferența despăgubirii neachitate în sumă de 13981,20 lei.

A specificat că toate încercările de a soluționa amiabil prezenta cauză pe cale extrajudiciară nu s-au soldat cu succes, motiv pentru care a fost înaintată prezenta acțiune în justiție.

A solicitat ÎM CIA „Transelit” SA încasarea în ordine de regres a despăgubirii de asigurare în cuantum de 13 981,20 lei, încasarea dobânzii de întârziere în sumă de 2355,32 de lei, compensarea cheltuielilor de judecată, taxa de stat în sumă de 464,66 de lei și a cheltuielilor pentru asistență juridică în sumă de 7000 de lei.

Prin hotărârea din 27 februarie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru s-a admis acțiunea. S-a încasat din contul ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA în beneficiul ÎM CIA „Transelit” SA suma de 13981,20 lei. S-a încasat din contul ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA în beneficiul ÎM CIA „Transelit” SA, dobânda de întârziere în sumă de 2355,32 de lei. S-a încasat din contul ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA în beneficiul ÎM CIA „Transelit” SA, suma în mărime de 7000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică. S-a încasat din contul ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA în beneficiul ÎM CIA „Transelit” SA taxa de stat în mărime de 464,66 de lei (f.d.120, 129-138).

Prin decizia din 19 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul reprezentantului ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA, Cherdivară Rodica. S-a casat hotărârea din 27 februarie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu adoptarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii. S-a încasat de la ÎM CIA „Transelit” în folosul ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” suma de 367, 57 lei cu titlu de taxă de stat la depunerea apelului.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a invocat că suma de 13.981,20 lei pretinsă de ÎM CIA „Transelit” SA cu titlu de diferență de despăgubire de asigurare este generată de faptul că reparația autovehiculului deteriorat a fost efectuată cu depășirea limitelor reparației stabilite prin procesele-verbale de constatare a pagubelor, or, la o analiză a contului „Techno Car Maistru” SRL

nr.471 din 10 martie 2016 se atestă că poziția nr.3 „Ușa față stânga” - montare/demontare, nr.10 ”bară protecție” - reparație grad 2, nr.14 - „ușa față stingă” - pregătire/vopsire, elemente ce lipsesc din procesul-verbal de constatare a pagubelor nr. R/16/101 din 04 martie 2016 semnat de către ÎM CIA „Transelit” SA și CA „Grawe Carat Asigurări” SA.

Astfel, dosarul de daune nr.116/03-2016 din 03.03.2016 (f.d.7), invocat de reclamantă cu titlu de probă, în temeiul căruia ÎM CIA „Transelit” solicită în ordine de regres diferența despăgubirii de asigurare nu constituie o probă pertinentă și admisibilă în sensul art.121 CPC, fiind inopozabilă CA „Grawe Carat Asigurări” SA, în condițiile în care s-a întocmit cu depășirea limitelor legale, în lipsa informării și participării acesteia din urmă, situație diametral opusă în cazul dosarului de daune nr. R/16/101 din 04.03.2016 întocmit de ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA care corespunde întru totul exigențelor legii.

Sub un alt aspect, în corespundere cu alin.5) și 7) din Legea sus enunțată, eventualele obiecții ale părților cu privire la pagubele constatate se menționează în procesul-verbal sau într-o anexă la acesta, persoana păgubită, la caz asiguratorul acesteia fiind în drept să ia cunoștință de toate documentele din dosarul de daune, exprimându-și acordul sau dezacordul asupra soluțiilor propuse de asigurator, la caz acestea nu se atestă, căci ÎM CIA „Transelit” SA a contrasemnat procesul-verbal de constatare a pagubelor nr. R/16/101 din 04.03.2016 (f.d.68), fără a înainta nici o obiecție asupra acestuia, acceptându-l tacit, condiții în care contra argumentele ÎM CIA „Transelit” SA nu mai sunt opozabile față de ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA .

Mai mult decât atât, potrivit scrisorii nr.1304 CH/16 din 30 septembrie 2016 (f.d.20) anexată la cererea de chemare în judecată, ÎM CIA „Transelit” SA a recunoscut faptul excluderii pozițiilor nr. 3, 10, 14 din actul de îndeplinire a lucrărilor nr. 471 din 05.04.2016. Acest aspect a fost dezbătut și în primă instanță, reclamantul intimat a reconfirmat cele convenite în corespondența asiguratorilor, implicit confirmându-se faptul că în despăgubirea de asigurare achitată ÎM CIA „Transelit” SA se includ poziții inopozabile prin lege CA „Grawe Carat Asigurări” SA, ca asigurator de răspundere civilă, ceea ce denotă că a fost în cunoștință de cauză privind micșorarea sumei.

Astfel, instanța de apel a calificat ca fiind neîntemeiat argumentul reclamantei/intimate referitor la încasarea diferenței despăgubirii de asigurare, în condițiile în care persoana păgubită a semnat un acord potrivit căruia au convenit că mărimea prejudiciului real cauzat persoanei păgubite constituie suma de 19378,53 lei, acordul respectiv (f.d.68-69) fiind unul valabil până la momentul de față, nefiind revocat de nimeni precum și nu a înaintat obiecții asupra procesului verbal de constatare a pagubelor nr. R/16/101 din 04.03.2016, potrivit căruia s-a convenit că evaluarea daunei va fi efectuată la unitatea specializată acceptată de părți, voință exteriorizată prin semnarea acestui proces-verbal.

Instanța de apel a concluzionat că dacă beneficiarul despăgubirii era în dezacord cu soluția propusă printr-un acord asupra cazului asigurat, acesta nu urma să-l semneze.

La 21 noiembrie 2019, Întreprinderea Mixtă Compania Internațională de Asigurări „Transelit” Societate pe Acțiuni, reprezentat de avocatul Roman

Doroftei, a declarat recurs, prin care a solicitat, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat că instanța de judecată a aplicat eronat și a încălcat normele de drept material, ceea ce a dus la soluționarea greșită a cauzei, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată și nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, iar erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În contextul prevederilor art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 19 septembrie 2019.

Materialele cauzei atestă expedierea participanților la proces a copiei deciziei motivate prin scrisoarea de însoțire din 21 octombrie 2019 (f.d. 198), dar la actele cauzei nu se regăsește dovada de recepționare a acesteia de către recurentă. Astfel, recursul declarat la 21 noiembrie 2019, este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 09 decembrie 2019, prin scrisoarea de însoțire nr. 2ra-2367/19, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului copia cererii de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței timp de o lună de la data recepționării (f.d. 11).

Conform avizului de recepție ÎM CA „Grawe Carat” SA și intervenientul accesoriu Jignea Veniamin au recepționat copia recursului la 11 decembrie 2019. (f.d.12-13)

La 27 decembrie 2019, ÎM CA „Grawe Carat” SA a depus referință, prin care și-a exprimat dezacordul cu recursul declarat de Întreprinderea Mixtă Compania Internațională de Asigurări „Transelit” Societate pe Acțiuni, reprezentat de avocatul Roman Doroftei, solicitând respingerea acestuia ca inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului declarat Întreprinderea Mixtă Compania Internațională de Asigurări „Transelit” Societate pe Acțiuni, reprezentat de avocatul Roman Doroftei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul ca inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către

instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Întreprinderea Mixtă Compania Internațională de Asigurări „Transelit” Societate pe Acțiuni, reprezentat de avocatul Roman Doroftei, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Întreprinderea Mixtă Compania Internațională de Asigurări „Transelit” Societate pe Acțiuni, reprezentat de avocatul Roman Doroftei, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Întreprinderea Mixtă Compania Internațională de Asigurări „Transelit” Societate pe Acțiuni, reprezentat de avocatul Roman Doroftei, împotriva deciziei din 19 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat